

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Въ „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѫбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се предават въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращат до администрацията на вѣстника въ г. Плъвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Христо Гановъ Убитъ!!

Тъзи скръбна вѣсть обзе цѣлий градъ на 5 Юни т. г. Христо Гановъ, учителъ въ Солунската Гимназия отъ нѣколко години, е убитъ отъ злодѣйска срѣбска ржка. Това е грозното, печалното извѣстие, което профуча и ще се распространя по цѣлото ни отечество.

Че това е дѣло отъ чистъ политически характеръ, отъ срѣбска завистъ, не иска никакво съмнѣние защото сърбите, които почнахъ едва отъ нѣкоя година да буйствуватъ въ Македония, не можихъ да гамѣрятъ други срѣдства да достигнатъ цѣлите си, освѣнъ съ убийство на всичко онова, което виждатъ, че имъ прѣчи. Ако убихъ Христо Гановъ, момъкъ въ цвѣтуща възрастъ на 32 год., сърбите убиватъ себѣ си, защото всѣкой ще види въ дѣлата едно злодѣйство на единъ вулгаренъ народъ. Ние, които познаваме буйната душа на нашия съюзнически Христо, не можеме да не оплачиме днитъ на така раната му и така грозна смъртъ. Когато покойния бѣше живъ, вѣрваше, че ще гнies по скоро по турски затвори, а никога не помислюваше, че ще падне отъ братска ржка, ржка и ножъ на едно подкупено лице!!! Македонио! ти давашъ всѣка година жертва за твоето благо, твоето дѣло е право — и това право ще въстържествува. Христо Гановъ остава слѣдъ себе ученици, които не може никакъвъ срѣбски ножъ да унищожи, защото народъ, който съзнава правото си, не се унищожава. Ако Македонското дѣло бѣше по утихнѣло, случая съ Христа трѣбва да накара всѣкий българинъ високо да се възмути отъ това срѣбско дѣло. Колкото ние имаме и имахме желание, и искренно желаеме за братско живѣніе, толкова скоро идиме да се убѣдиме, че съ сърбинъ не може се живѣе, че напразно положихме трудъ за добро живѣніе, напразно правиме комплименти на единъ, ако и братски, нѣ глупавъ и отвратителенъ народецъ. Убийството на Христо Гановъ, учителъ по химията въ Солунъ, вселява у всѣко чувствително сърдце умраза, и тази умраза си има основата. —

Ако сърбите продължаватъ по такъвъ хайдушки начинъ да убиватъ нашите учители, които гледатъ да просвѣзватъ единъ поробенъ народъ, това ни дава коражъ и ильна вѣра да мислим, че у сърбина нѣма вѣра, нѣма душа, че той е сѫщия онзи бандитъ, който е билъ и прѣди врѣме, гледалъ е по хайдушки начинъ да захвате чуждото, както това стана прѣз 1885, когато българия поиска да се съедини.

Колкото и да мислятъ нѣкои томовци, че това е партикулярно дѣло, ние сме увѣрени, че това е дѣло на срѣбската шовинистическа политика въ Македония. — Отъ учениците на Ганова, огъ всички разбрани македонци искали отплатата за загубата на младия учителъ. Нещастният Христо! Ти падна за България, ти оставашъ записанъ между мъжете за бѣдното си отечество, ти оставашъ далечъ отъ роднини, по близакъ до сърцето на цѣлия народъ. Искрата, която понесе ти, тя лѣжи у всѣки българинъ и на всѣки трѣбва да бѫде записано расплата. —

Родния ти градъ Плъвентъ, жалѣе за тебъ, защото губи единъ отъ най добритѣ си синове.

Покойният Хр. Гановъ е роденъ въ Плъвентъ, свѣршилъ съ отличе въ Габрово, а послѣ Химията въ Цюрихъ. Учителствуваш въ България, а послѣ обстоятелствата го заставиха да иди въ Македония — Солунъ. Прѣдъ година и половина се ожени за М. Вѣсова отъ видни родители въ Велесъ, а тази година бѣше пакъ въ Солунъ.

Христо оставилъ братъ и сестра, съпруга на г. Ячо Брѣшляновъ, който оставилъ въ дѣлбока скрѣбъ.

Миръ, покой на твоя прахъ, любезният ми Таке, отъ твоя скжигъ приятелъ, който никога не ще забрави твоите горѣщи думи и врѣзки, които си ималъ съ него въ онѣзи врѣмена, които те накараха да идешъ за свѣтото дѣло, за което падна жертвата отъ разбойническа срѣбска ржка.

Ив. Ив. Доковъ.

ТЕЛЕГРАММА

Подадена на 5/VI 97 г.

Турция.

Солунъ.

Мария Христова Ганова.

Жалимъ за загубата, която Плъвентъ прѣтърпѣва съ смѣртъта на достойният си съгражданинъ Христо. Поклонъ прѣдъ негова прахъ. Нашите сърдечни съболѣзвания Вамъ и Семейството му.

(Подписанъ) Град. Кметъ: К. Михайловъ.

ПОКАНА

Поканватъ се всички опълченци и поборници, които се земали участие за освобождение България, да дойдатъ на общо събрание на 21 Юни 1897 год. въ г. Плъвентъ въ училището „Мария Луиза“ слѣдъ отпускане на церква.

Отъ Комиссията.

гр. Плъвентъ, 8 Юни 1897 год.

Послѣдните новини, които ни донесоха европейските вѣстници, относително въ Гърция, по отношение антидинастическото настроение на населението въ тая нещастна страна, сѫ доста утѣшителни. Между краля и кабинета на Ралли сѫществува пълна хармония, сѫщо тѣй и настроението на революционните елементи се измислено, утихнало и всичко въ Гърция е съзнато, че въ поддръжката на династията лежи пълното условие, за да не се хвѣрли страната на ново слѣдъ

поражението ѹ въ нѣкой хаосъ, който, безъ съмнѣние, ще да има по лоши послѣдствия, отъ колкото исхода на злополучната война.

Спорѣдъ „Daily Telegraph“ Ралли заявилъ: „Азъ считамъ династията за емблема на законността и реда, а тѣй сѫщо за порождителство за бѫдщето благоденствието на Гърция. За това азъ не съмъ одобрявалъ народните избухвания на пегодования, прѣдизвикани отъ нашите военни инспектори, и за сега всичкото гръцко население е напълно лоялно. Всичките слухове отъ противоположнъ характеръ сѫ не само лъжливи, но и невѣроятни. Отношенията между министерството и краля сѫ пай сърдечни и приятелски. Краля одобрява всичките наши дѣйствия и подписва всичките прѣдлагаеми нему документи“.

Като ставаме отзивъ, както на писаното отъ европейската преса, а тѣй сѫщо и на думите на гърцкия президентъ, които думи сѫ подкрепени и отъ другаритѣ му министри, ний не можемъ освѣнъ да се радваме и съ утѣха да констатираме факта, че Гърция се приближава къмъ съмислеванието си,—съмисляване, което би трѣбало да настъпи веднага подиръ поражението отъ Турция, съмисляване, което да я отвлече отъ нейната идея мегала и да я хвѣрли пѣла, и краъл и правителство, и народъ, върху работата за нейното прѣустройство въ всѣко огношение, а пай много въ прѣустройството на армията си, която за да отговаря на назначението си, като армия, непрѣменно трѣба да бѫде извадена изъ подъ влиянието на партийтѣ, ако Гърция не иска още нѣкой

случай, както послѣдната война, за да се убѣди, че войската, която е подъ влиянието на партийните борби, не е годна за нищо. Това е вече съзнато, и гръцкото правительство се живо занимава съ въпроса за прѣобразоването на армията си.

Станжало е като обичай да се говори за извѣстни работи, като за нѣща обикновени, безъ да се указава и на фактите, които бихъ послужили като подвърждение на казаното. Трудни били врѣмената, които прѣкарвали трудни врѣмена, и това бѣше прѣдъ три години, а не днесъ: това бѣше тогава, когато свободата на гражданинъ бѣше стъпана подъ кракъ отъ извѣстния тиранинъ; когато рой шпиони, които възлизахъ на почената цифра, на нѣколко хиляди, прѣсълѣдаха всѣки, който се подозираше, че не съчувствува на Стамболовия режимъ; когато пай добритѣ синове на отечеството, които излагахъ и гърдитѣ си срѣщу неприятелски коршумъ за защита на отечеството, се растрѣляха, само за това, защото въ тѣхното лице Диктора съглеждаше натури, които щѣхъ да дадатъ отпоръ на неговите замогвания; когато всички и първи държавни видни маже и нѣкои бивши министри, един се осъдихъ за въображаеми комилоти по на 10—15 години затворъ, а други се екстернираха; когато по-добритъ гражданинъ се развождахъ отъ градъ на градъ подъ конвой отъ стражари за кефа на нѣколко Стамболови жадини; когато данъците на селското население се увеличихъ до максимумъ; когато положението на страната ни не бѣ консулдирано; когато Н. Ц. Височество, любимийтъ на князъ, не бѣше още припознатъ отъ силите за законенъ князъ на страната; когато Прѣстолонаследника не бѣше прѣминъ въ лопота на православната вѣра — тогава казваме, нашия народъ прѣкарваше трудни врѣмена.

на; тогава участъта на всъкиго бъше неизвестна, тогава живота на мнозина висъше на косъмъ, защото рискуваше да бъде издаден отъ шионитъ, съ които бъше всъки заобиколен; тогава се разврати и обществото, а не днес, когато нечнатото слово е пай свободно, когато всъкой е свободен да отива, къдъ ще и да работи, каквото ищ; когато на комплотитъ, които нарочно се съставаха отъ Стамболова, за да се държи въ страхъ Н. Ц. Височество, днес и името имъ се забрави. Днес положението на отеческото ни е консулдирано, Династията закръщена, живота на никого не се застрашава отъ шиони, данъците съ намалени, нѣма защо и да се казва, че трудни времена прѣкарваша народътъ ни. Нека всъки безпристрастенъ човѣк сравни кърватата епоха на Стамболова съ днешната и ще се увѣри, каква голъма разлика има между днешното свободно развитие на страната и тогавашното. Много трудъ не се иска да се направи една разлика, защото впечатлението отъ ужасите на Стамболовите звѣрства също прѣсенъ въ паметта на всъкиго.

Ето защо да се твърди че народътъ ни прѣкарваша днес трудни времена е безмислица и империентност.

ХРОНИКА.

* * * Прѣдприемачите на траперситетъ Г. г. Догановъ—Пиперовъ и пр. се получили неблагоприятни свѣдѣния отъ балканъ. Повече отъ 15 хиляди готови трапери биле зети и отнесени отъ пороишата!

* * * Шосето задъ р. Витъ е прокъсано отъ голъмата вода, която тѣзи дни бѣ дошла. Загубиха и на самата компания по строящата се желѣзница съ много голъми. На всѣдъ е отнесена пръста.

* * * Моста на г. Бѣла е прокъсанъ отъ голъмата вода на р. Янтра, както и нѣкои други мостове на р. Панига. Слѣдствието на това поща отъ недѣля почти нѣмаме.

* * * Отъ нѣкой денъ почна да се чувствува голъма нужда отъ брашно, защото на всѣдъ воденици се прокъсани и не работятъ. Нарка се повиши отъ общината. Също така се чувствува голъма нужда и отъ мѣсо Добитакъ твърдѣнѣма, защото не може да дойде отъ голъмите наводнения. Касапитъ, види се, като не имъ изнася да продаватъ по 50 ст. килото, забравили се обичая да казватъ колко кила тегли, а обикновено казватъ: земи б грона! Нека се обѣрне внимание и на тѣзи злоупотрѣблението и ако се види че иматъ загуби, да се увеличи нарка и да се забрани такава кражба.

* * * Г. Каравановъ, още въ първия си брой закача г. Д-ръ Друмевъ, като му прѣписва пѣща, отъ които нещо и да знае. Конътъ му билъ свртоглавъ, ненадминатъ. Какво отъ това, че надминатъ? Може и г. Каравановъ да се на надпрепуска, стига да има куражъ и коветъ.

* * * Лжата е че нѣкакъ женско дружество „Развитие“ е ходило на 21 Май у г. Михайлъ гр. кметъ, и той отказалъ да си даде помощъ. Нека г. Каравановъ и С-ие се справятъ по добре.

* * * Свѣдѣнието имаме, че дружеството „Истокъ“ прѣтърпяло фияско, отъ всѣдѣ се отказвали на поканата, Жалко да не го спомѣти участъта на „Захаръ“.

* * * Общината е отчуждила дѣвъ мѣста на главната улица, едното на П. Лачовъ, а другото на Бр. Колюви Тѣзи мѣста стоиха отградени и не служатъ за друго освѣнѣ за нечистоти и струпване дърва на околните фурнаджии! Още мѣсецъ има струпани едни дрѣбосъци дърва на височина до 4—5 метра. Кога човѣкъ минува научава си за нѣкои азиатски градецъ. Мислимъ и надѣваме се, ако общината е собственица щѣщо да направи много по добре, ако го загради съ дѣски и го даваше подъ наемъ. Така е не прилично особено на главната улица срѣчу Управление. Всѣкий денъ ще гледате минуващи да се спиратъ по нужда.

* * * Многочакваний и многообѣщающий вѣстникъ, за когото бѣхме писали, че ще излѣзе още миналий мѣсецъ, едва завчера видя бѣлъ свѣтъ. Името му е „Бдителъ“ общественъ органъ, ще излази подъ редакцията на Цв. Каравановъ. Отъ неговата програма, която стои на чело, се види че Г. Каравановъ, ще оплаква брашнения чувалъ—милия народъ, така, както го оплаква въ Зем. Касса, когато бѣше кассиеръ. „Бдителъ“, обѣща много, желаемъ на Г. Каравановъ 1,000,000 лева приходъ, колкото тѣкмѧтъ Плѣв. Гр. Свѣтъ да заема за управа на калнина Плѣвенъ.

* * * Ако свѣдѣнието, които имаме отъ София, се вѣрни, Ротмистъръ Бойчовъ, и дезиръра събринъ, се признали прѣдъ слѣдствието властъ за виновни. Бойчовъ който отричалъ отъ начало, като билъ поставенъ прѣдъ редъ доказа-

телства, които се говорили въ негова тяжесть, призналъ най-сѣтне, че той скроилъ това убийство по съвѣтъ на приятеля си Новелича, съ цѣль да се отърве еднѣжъ за винаги отъ Ана, защото му разстроила живота съ законната му съпруга. Събринътъ е билъ пратенъ въ Виена да дава депеши, писани съ собственна ръка отъ Новелича, Бойчева и братъ му, за което му било дадено 30 нополеона, той не билъ посвѣтенъ въ тайната. Утвърдява се сѫщо, че никакъвъ хлороформъ не е билъ употребяванъ, а просто била е запущена устата и едвали не удушена въ файтона. Слѣдствието е вече свѣршено и прѣзъ Юлската сесия, ще се разглежда. Не само гражданитъ на Пловдивъ и София, но и другаритъ по оръжие биле страшно вѣзмутени отъ грозната и компромитираща постъпка на звѣроподобния Бойчовъ, а пай-вече на онзи Далматински бандитъ—Новеличъ, който неизвестно, какъ се била стекла сѫдбата, да го доведе въ Палата, а най-вече градоначалникъ. За него расправягъ още че той ималъ участие въ убийството на Мадамъ Скобелова, която убихъ звѣрски въ Пловдивъ прѣзъ 1882 г. Обществото съ нетъргѣние очаква кога по-скоро да се покажатъ тѣзи убийци на една съвѣршено невинна жертва, която е била лъстена отъ единъ незаслужающъ тази честь, достойнство и почитъ офицеръ отъ Българската армия, Бойчевъ.

* * * **Младия** учитель Петръ Чунгулевъ който страдаеше отъ туберкулоза, се поминалъ на 23-и Май. Нѣкой негови другари, които искаха да играятъ на въже, познаждъха на какво да му прѣпишатъ ранната смърть. Единъ некрологъ, извѣстява, че причината била селския животъ, който прѣкарваша покойния, а „в. Бдителъ“ едвали не обвинява полицията. Друго недоучено учителче, което съ го пѫдли отъ всички български училища и той оплаквалъ покойния, че инспектора билъ виновенъ. Ние молиме и „Бдителъ“ и другаритъ на покойния, да не повдигатъ такива въпроси, съ които никой не е мислилъ и не мисли да се занимава. Младъ момъкъ умрялъ, всѣкий трѣбова да съжалява, но да се прѣдава такъвъ характеръ на смърта, това е непростително и недостойно, най-паче за „Бдителъ“, който обѣща да е легаленъ и сериозенъ.

* * * **На пълно** сме съгласни съ „Бдителъ“ относително гарата да бѫде до самия градъ, та при който имотъ и да бѫде. Тѣзи, които искаха да бѫде гарата при сухата чепма и при гробищата, не могатъ да желаятъ на градътъ друго освѣнѣ съсипване и принасяние съ врѣме градътъ въ градините.

* * * Благодарение на голъмата вода, която имахме миналата недѣля и които за добра честь не причини почти никакви врѣди, може да пречисти мръсната бара до самия плочи. Сега Град. Община, която е отчуждила нѣкои воденици не трѣбова да позволява направата на бентоветъ, които служиха за разсадникъ на всички болѣсти. Нека намѣри срѣдство да се плати на хората, за да се отърве градътъ и притежателите отъ тоzi въпросъ, който стои отъ толкова врѣме висящъ.

* * * **Скандалъ**. Повилянъ до вина степенъ, учителя Лукановъ, който не искаше да знае никаква властъ надъ сѣбя си, като високо образованъ! прѣди нѣкой денъ си искаралъ ядътъ върху стария учител Робертовичъ, като го билъ съ бастонъ. Каквото щѣте, по постъпката на този учител и то въгъръ въ училището е повече осъдителна още повече върху единъ старъ человѣкъ, безъ да му даде ни най малъкъ поводъ. Лукановъ за тази му постъпка е отстраненъ. Правителството отдавна трѣбаше да прѣмахне този Г-нъ, който съ поведението си по скоро може да бѫде нѣкой уличенъ разносъ на новини, колкото да прѣдава мораль въ училището, да бие другаритъ си. И другите прѣсихулки може да ги постигне сѫщата участь. Неразбираме, училище ли е това или побойница.

* * * **Поща** Г-не „Нашъ партизанинъ“ цѣлата дописка по смѣтките може да обнародваме по „Съгласие“ само ако бѫдете толкова добре да си явите името. Неразбираме защо не ни се обадите. Бѫдете увѣрени че името Ви ще назиме тайно. И ние знаеме, че има харченъ пари формално, но длѣжностъ е на новото настоятелство да даде гласностъ на всичко, за да се отърваше може и отъ неправилни обвинения, които се хвърлятъ върху бившето настоятелство. Ако дѣйствително има отъ расписки телеграмми по адресъ Д. Петковъ, желателно е да съвидятъ какви сѫ тѣзи

чe бившии му предсѣдателъ Г. Табаковъ, скрилъ и задържалъ у себя си имената съ собственоръчните подписи гаранти за постройката на зданието и въ качество вече на повѣреникъ на прѣдприемача Н. Войниковъ, му ги е прѣдалъ за да си служи съ тѣхъ, кога се гледа дѣлото. Ако това излѣзе върно, въ което не се и съмняваме, ще попитаме тогава другаритъ на Г. Т-ва, какъ мислятъ по този важенъ въпросъ? Г. Войниковъ има пълно право да си иска парите и ще тѣрси срѣдство да събере суммата, а такова срѣдство е избрали добрия прѣдсѣдателъ на „Съгласие“. Видѣщъ края и развязката. Ще ни е приятно, ако чуеме, че не е върно, на което вѣрваме да се съгласи и Г. Каравановъ.

* * * Г. Д. Н. Бояджиевъ, притежателя на хотелъ „Европа“ въ градътъ ни замоли да яви че прѣзъ вѣстника, че съобщеното въ № 1 на в. „Бдителъ“ относително г. Славянски, че билъ оставилъ нѣкакви „реквизиции расписки вмѣсто пари“ е чиста измислица-лжка, която могатъ да родятъ болни мозаци. Г. Бояджиевъ съобщава, че Г. Славянски всѣкий денъ си е плаща.

* * * За въ бѫдеще имаме намѣрене да обнародваме особенъ отдѣлъ подъ насловъ „Подаръкъ на в. Бдителъ“ изводъ отъ протоколъ на анкетната комисия, за спомѣнъ отъ незабвеното конституционо време на великия патриотъ Стамболовъ. (sic)

БАЛКАНИКЪ

Цариградъ. 5/6 Отъ Солунъ явяватъ че двама учители отъ Българската Гимназия сѫ биле убити въ хотелъ „Коломбо“ подробности липсватъ.

Noli me tender circulus meus.

(Продължение отъ брой 20.)

„Казватъ, че въ прищеверието на това распитване окр. управителъ се заканялъ на нихимистить (?)!“ и т. н. по адресъ учителите безбожници, като свръзвате говореното отъ управителя съ распита, никаква врѣзка говореното отъ управителя нѣма съ распита, защото увѣраваме ви, че присъствующия близъкъ вами доносчикъ, не ви е прѣдалъ нищо върно, понеже въпросъ бѣ за богохулецвото и волнодумството на учителите прѣдъ учениците по адресъ на икони. Да се свръзва това говорене съ распита би било сѫщото, ако волнодумствата на ваши нѣкои приятели по случай на молебенъ за прѣкрайване дѣждътъ напр.: „какво праъни певенгана св. Илия“ какво значеще има „нѣкой пѣма да се възнесе въ небесата, съвѣнъ оня, който е отъ тамъ слѣзътъ“ и тѣхното критикование, като постъпка сторена отъ учителъ би свръзвало съ стапалото напослѣдъкъ.

Прави ли сте по писаното!

Не! И, его защо.

Вий притенцирате, че всѣко оронване на учителски престижъ прѣтъ учениците погубно дѣлсвуваше върху хода на училишната машина. Нѣли така? Да казвате това, значило бѣ да вършиште сѫщото. Но вършиште ли го? Не си ли пропомняте случай, въ който по единъ пай нахаденъ начинъ, излагахте вашите другаре, чамеющи сила да бѫдятъ аскетици, по отношение и на тѣлото? Нѣврно поимите казаното „подишиете покръвката на малката масичка...“ и пр. Говорихте го прѣдъ ученици, прѣдъ тия, прѣдъ които трѣба да се пази учителски престижъ; защо не си то припомните, когато писахте: „...или до колкото дава на учениците да мислятъ, че между директора и този преподавателъ има нѣщо...“ Но... що да се стори, когато у колко души се има тая постъдователностъ, като се не исключватъ и тия съ високото образование. А само тоя ли е случа, който е прѣдизвикалъ вулканически изригвания?... Отговорите си сами.

Соколовото око на министерството можало да вижда и въ дѣлбоката провинция. Да, вижда! Но сърдѣтвено, или непсърдѣтвено, но се вижда. Прѣставете си, господинъ Лукановъ, колко добре би било да не вижда; на тогава вършищо щѣщъ, забикаляй, лавирай, волнодумствува до сата и, разбира се, никакви расписти и разслѣдвания не би имало, сичко ще бѫде единъ видъ, по начина на „царството на разума“ не би се явявало нужда да „я удряте, се въ името на закона... тѣй като ще обнародвамъ комедията, то азъ нѣма право да се не съглася, ако и да признавахъ и посль казахъ ин—ру, че това е цѣло прѣстѣпление“. Да, съгласяваме се, че всѣко вѣстановление на истината е прѣстѣпление.

Сега да прѣминемъ къмъ нѣкои отъ фактътъ, изложени въ дописката:

— Учатъ ни въ училищата, ужъ и ти висши, че свѣтквицата било електрическа искра, че земята тай станала, а сънцето тай — па отъ бой сирене щѣло да стане, че свѣтътъ билъ магнитория, а Кузовъ и Великовъ шапчали, па току видишъ... хай деде!... министерството съжалява за неаккуратността ви къмъ службата...“ казвате вие. Категорически ви заявяваме, че вие лъжете. Причината за съжалението не е никакъ свѣрзана съ теорията, на които съ Ви учили, въ 20 години шата ви възрасъ, а чисто и ясно поради вашата немарливостъ, по вашето пенаврѣменно испълнение обязностите ви. Можете ли отрече това прѣдъ тия, за които „тази комедия разказвамъ, само за да знаѣтъ учителите въ другите градове, че и ний можемъ да се похвалимъ съ начиницищъ си, но... министерството имъ тай заповѣда!...“ Нека, прочие, знаѣтъ, че

вие лъжите. Да показваме ли още отъ фактите? Не, тоя е, мислимъ, достаточенъ, за да обрисува етичната ви физиономия, която взета съ послѣдователността ви, когато работата се отнася въ един случаи до вашето „азъ“ а въ други до чуждото, — плюсъ поднасяние на младежът висши добродѣтели, съставя цѣлия етико — логиченъ багажъ на висшето ви образование, което много малко отъ „мира сего“ има.

Вие казвате: „Распитъ и очна ставка! опътване къмъ шпионажъ и лъжестоидѣтелствуване! Значи, трѣбаше училищните власти да ви дадятъ просторъ? трѣбаше да ви чакатъ да облагородите дѣцата ученици до степенъ, когато да почнатъ да крадятъ отъ бащите си документи, да не зачитатъ нищо, което общество, традиции и законодатели сѫ създали? Да не ислѣдватъ вишните въдѣствия извѣнъ задължненията ви, като платенъ чиновникъ? Тогава ли?

„Както виждаме, приди да захванемъ да учили въ гимназията логика и етика, насъ ни учихъ практически да познаваме пътищата, по които тръба да вървимъ, за да дѣствувааме логически и етически!“ казвате вие.

Да, логико-етично, което си логическо — етично дѣствието доказахте на 1 того, че когато хули, волни думства и нападки сѫ исчезнатъ, то може и съ бой.

Учителъ, високо образование, на всѣка крачка добродѣтель и вѣнецъ бой! Да бой, казваме, за да упакътъ учителите по другите градове, а най-вече ония около в. „учителско движение, които проповѣдватъ не-раздѣлностъ въ дѣствията на учителя съ социалните положения, че единъ съ висше образование учителъ, човѣкъ свободомислящъ, човѣкъ противъ деморализацията, шпионажа и властта, човѣкъ съ претенцията на етични добродѣтели и логически дѣствия съ заканва да мажи глави и е нанесалъ побой и се е чудилъ какъ не е убилъ единъ старецъ, свой колега. Нека чуягъ и разберътъ, кой може да си каже и приложе върху си думите: „Noli me tender circulus tene!“ Той е Тодоръ Лукановъ, учителъ въ Плѣвенското класно училище.

Пишатъ ни отъ Луковитъ, че нѣкой отъ тамошните учители слѣдъ като неможали да направятъ митингъ за Мажедония, защото никой не ги слушалъ, рѣшили да завѣдятъ учителите дѣло противъ общинаата за добавачно възнаграждение. Подаватъ заявлението си и за 3 дена призовки, а други дѣла стоали съ години въ архивата не разглеждани. Процесите бѣха четири: три по бюджета за учеб. 1895/96 год. на 240 лева а едно за учеб. 1896/97 год. на 960 лева. Първите се гледахъ на 13-и того, а послѣдното на 14-и и безъ всѣкакви условия отъ общината съ учителите. Съдията осъдятъ напълно, а когато се гледаше послѣдното дѣло, макаръ защитника на общината и да настояваше, че учителите нѣматъ условие съ общината, а отъ друга страна, че отъ представения прѣпъсъ отъ бюджета въ сѫдия § влизи и една сума за усигоряване, обаче съдията не обѣрна внимание на това, а отнима думата на защитника нѣколко пъти. Но по смѣшното излѣзе, че допусна по това дѣло и прѣдварително исполнение на рѣшението, безъ всѣкакви условия и документи при дѣлото, а когато се чете рѣзолюцията залата бѣше пълна съ слушатели отъ по първите граждани, които като изслушаха рѣзолюцията излѣзоха си и се смѣхахъ, като единъ отъ тѣхъ говореше, че тази рѣзолюция била правена по рано, а не сега, защото въ

ПОДЛИСТНИКЪ.

ПРѢСИПАЛЬ

(Расказъ отъ Григорий Мачтевъ)

(Продължение отъ брой 20.)

Петъръ Ивановичъ, — ми каза изведенътъ кочегара, — нашата хвѣркачъ се поболѣ....

— Какво — о?

— На бурнитъ дункитъ отслабнахъ.

— Нищо — о!... ще мжкне!...

Азъ го пустахъ къмъ водоснобилището, за да го напълня съ вода, — той дѣствително вървеше вяло, безъ охота, като потреперваше, сѫщо като че го тресеше.... Това изведенътъ ме разсърди, — ето, намислилъ още да болѣе, когато сърдцето ми е готово да се пукне отъ нетърпение! И съ властна рѣка азъ му дадохъ да почувствува, че не обичамъ нежноститъ.... Той потрепера, зарѣва, но разбира се, се покори....

— Готово!

Оберъ-кондуктура изсвири, азъ подадохъ сигналь-преобърнахъ лоста и чудовището зарѣва.... Да помѣсти такъва грамаденъ тренъ бѣше трудно даже на него, и то скрипеше, скимтеше и, глухо като джаше, като нѣкой заморенъ, стенеше.... Скелета му трепереше....

— Напрѣдъ! — извикахъ азъ, като пламнахъ, и потеглихъ лоста.

Нещо се слушахъ, че се изброяватъ повече членове, и даваха заключение, че такава рѣзолюция съдията неможе направи, тъй като днесъ гледа дѣла, а утрѣ чете рѣзолюциятъ, и хората го чакатъ отъ селата и даватъ пари за ханъ и пр.

Б. Р. Ние имахме и други дописки срѣщу нѣкой дѣйствия на Г. А. Тодоровъ, не имъ давахме мѣсто, защото не искахме да му се мѣсимъ въ частния животъ. Сега както се вижда негова милостъ, между съдейството обичалъ и да се занимава съ партизанство, земалъ участие въ нѣкакътъ митингъ. Свободенъ е каквото ще, но нека се съгласи съ-насъ, че на съдия не бива да сѫ съмѣстими и паргизанства, защото трѣбова да стане играчка на публиката. Мислимъ Министерството да е извѣстно.

Отъ с. **Луковитъ** ни пишатъ На 18 того вечеръта единъ отъ секретарите на Миров. Съдилище В. Днѣвъ и книговодителя на Зем. касса Дянковъ, като си гуляели въ кръчмата на Кирко Въловъ, въ това време влизатъ боситъ Стамболисти Плѣвен. Петръ Табаковъ и Хр. Дзжковъ, живущи въ Луковитъ, съдатъ на массата на първите и започва да ги наричатъ печенеги, като сѫщеврѣменно взели да псуватъ Министриятъ и правителството, на което Днѣвъ и Дянковъ отговорили, че нѣматъ право да псуватъ, защото никой ги не закачалъ, и така между тѣхъ станжало малко сблъскване. На утрѣната кассиера янглишъ, Стамболиста-Бояджиевъ като се научилъ за случката, праща разсилния да вика Табаковъ и Дзжковъ въ кассата, които като утишле, касиера имъ, съобщилъ, да подадятъ заявление въ кассата, а пъкъ той да го испрати въ Министерството, та да се уволни Дянковъ, като сѫщеврѣменно имъ съобщилъ, че сега му било паднало да се отърве отъ него, защото той билъ като трънъ въ очите на кассиера, защото не му билъ по програмата и по идеята Стамболистъ. Дажковъ подава заявление и кассиера още сѫщия денъ го праща въ Министерството да иска уволнението му.

Дянковъ се уважава отъ всички граждани като честно лице, но самъ на Стамболиста касиера Бояджиевъ не се харесва, защото не е отъ неговата тайфа и не си мѣлчать когато другаритъ на Бояджиевъ псува Г-да Министриятъ публично по кафенетата. Тукъ въ Луковитъ мислятъ, че скоро на Бояджиева ще се отнеме изъ рѣкъ зем.-касса, съ която подържа боситъ тукъ Стамболисти и ги храни отъ нея сега толко.

Б. Р. Да и ние върваме, че Г. Бояджиевъ е кадренъ да напакости.

Партийни движения

По устройване селските клубове на **народната партия** въ Плѣвенското окръжие.

С. Староселце. За Прѣдѣдатель Гано Филиповъ, дѣловодителъ М. Узуновъ, касиеръ Цв. Георговъ и членове: Минчо Велковъ, Иванъ Първановъ и Ив. Кръстяновъ.

С. Мар. Трѣстеникъ. За прѣдѣдатель Дамянъ Гочиловъ, дѣловодителъ Ев. Пачковъ и касиеръ Бенко Данчовъ и членове: Стефанъ Дачовъ Семеонъ Гергювъ и Георги Петковъ.

С. Бѣленци (Лук. ок.) За прѣдѣдатель М. Н. Босоловъ, дѣловодителъ Нанко Ниновъ, каси-

еръ Нино Стойковъ, членове: Гено Лукановъ, Тодоръ Дончовъ и Станчо Цановъ.

С. Девенци (Лук. околия) За прѣдѣдатель Станчо Велчовъ, дѣловодителъ Иванъ Геновъ, касиеръ Нино Ивановъ, членове: Нино Ивановъ, Хр. Данчовъ и Тодоръ Петковъ.

С. Жгленъ (Лук. ок.) Прѣдѣдатель Стаменъ Стояновъ, дѣловодителъ Горго Нешовъ, касиеръ Иото Тошковъ, членове: Ангелъ Динковъ, Цанко Въчовъ и Мар. Дачовъ. (Слѣдва.)

Въ антрефилето ни по наводнението въ с. „Бѣжаново“, помѣстено въ брой 19 стр. 2-ра по погрѣшка вмѣстъ да се пише с. Бѣглешъ писано е Бѣжаново. Заради това да се знае за с. „Бѣглешъ“, а не за Бѣжаново, както е върното.

СМѢХЪ

За кориозъ на читателите си съобщаваме слѣдното: единъ младичъкъ господинъ съ побѣдъли косми, които по нѣкога черни, който живѣе отъ първата година въ града ни, поискълъ рѣката на една госпожица, обаче родителите ѝ му отговарили твърдѣ неделикатно, — че тѣ нѣматъ нужда отъ файондия, понеже воденицата имъ, гдѣто щѣль да ги вози съ файона имъ, била съборена отъ наводнението.

Подаръкъ на в. „Бдителъ“.

ТЕЛЕГРАММА

Подадена отъ София.

Плѣвенъ Окръжному Управителю.

Утрѣ идѣте Луковитъ и испитайте дали е агентъ ковчежника Сиространовъ за избиране прѣдѣдатель Китанчева, като поискате отъ него лично за това обяснения. За резултата ми телеграфрайте.

Министъръ: Стамболовъ

ТЕЛЕГРАММА

Отъ София. Търновскому Окр. Управителю.

Одобрявамъ показаните измѣнения, а именно вмѣсто Църковски да се избере Момчиловъ и вмѣсто Щирковъ — Д. Недѣлковъ.

За избирането Градинарова ще вземете строги мерки, като ще запретите на С. Попова да агетира срѣщу кандидатурата на Градинарова и виншите на партии занять и че С. Попова не бива сега да се избира.

Министъръ: Стамболовъ

ТЕЛЕГРАФ. ЗАПИСКА.

Кюстендилъ Окр. Управителю.

На № 3470. Могътъ, нѣко да дѣствително тѣ сѫ описани за рѣда и тишината при изборите, на по разумните отъ тѣхъ предложете самоволно да се отстранятъ, и ако не испытните това, силомъ ги отдалечете.

Министъръ: Стамболовъ

ТЕЛЕГРАММА

Подадена отъ София.

Плѣвенъ Окръжному Управителю.

На № 3800. Одобрени. Вземете мѣрки за прокарването имъ.

Министъръ: Стамболовъ

КОНФИДЕЦИАЛНА

Пирдопъ, Окр. Началнику

Всѣки част ми съобщавайте за хода на изборите и дали опозицията напрѣдва, за да Ви дамъ окончателни наставления.

М-ръ: Стамболовъ

ТЕЛЕГРАММА

Оғъ София. Прѣлавъ — Окр. Н-ку

Ще работите за избирането Коралова, вмѣсто Райчова. Ако не испытните това ми приказание Вие ще отговаряте лично.

М-ръ: Стамболовъ

Чудовището, косто треперѣше отъ лудостъ, както и азъ, втурна се, но тосъ чашъ отпадна и отново трѣгна като костенурка.

— Насини още!

Кочегара поблѣдне.

— Петъръ Ивановичъ!.... За Бога!....

Той гледаше на мене съ уплашени, широко отворени очи, сѫщо като на безумецъ!.... Менътъ лудостъ ми се спираше дишанието....

— Жаръ!.... — извикахъ азъ прѣзъ стиснатите зѣби.

— Не мога, Петъръ Ивановичъ!.... Бой се!....

Менътъ отново ми се завѣрте главата и въ ушишъ ми зазвъните,

— Не можешъ, боишъ се?! Дай тукъ лопата — азъ самъ ще науча това животно!....

Азъ отворихъ капака на пещта, отъ нея меришисе на горѣло, — но азъ насишвахъ въ нея и насишвахъ. Кочегара отъ ужасъ скочи на пижъта, мой колосъ виси, рѣвеше, трепереше, а азъ се насишвахъ, насишвахъ и насишвахъ безъ смѣтка....

— Тъй за тебъ!.... тъй, тъй, тъй! — говорихъ азъ само, като не се помнехъ и като се задишвахъ.

Но... тута азъ истинна, и до сега не знае добрѣ, какъ и какво се е случило.... Помия... дамъ... огнь... Ужасенъ трѣсъкъ... нѣкакви си волни и стенания, смазани, събрали на камара вагони.</p

КОНФИДЕНЦИАЛНА

Босилградъ. Окол. Началник
Съгласно телеграммата на Г-на М-ра на Вътрешн.
Дѣла, можете да изгоните отъ Босилградъ, ако дѣйст-
вите съ опасни Нико Църновицики Тоше отъ Изворъ
и Трайко Петровъ. На по-благоразумните отъ тѣхъ
прѣдложете самоволно да се отстранятъ и ако тѣ не
съ съгласятъ на това, то силомъ ги отдалечете.

Управител: Геновъ

ТЕЛЕГРАММА

Отъ Хасково. Харманлийски Окол. Н-къ
Распорѣдѣте що всичките десятични контролори
заедно съ селяните въ Недѣля утре път да бѫдатъ
въ града. Пограничните старши: Стай и Рашко увѣ-
щавали турското население да гласуватъ за противни
кандидати. Обѣрните внимание на тѣзи безрѣдия.

Управител: Кировъ

Акционерно Дружество „НАПРѢДЪКЪ“
въ гр. Плѣвенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 23.

Управлението на дружеството, честъ има да
извести на интересуващите се, че на основание
решението на управителниятъ съвѣтъ, дружеството
е намалило лихвата отъ 12% на 10% годишно;
и че за въ бѫдѫще дружеството ще извър-
шва и слѣдующите операции:

- 1) Ще открива специални текущи сметки
срѣщу лична гаранция или ценни книги.
- 2) Ще отпуска заеми срѣчу ипотека на не-
движими имоти.
- 3) Ще приема пари въ текуща сметка.
- 4) Ще приема срочни и безсрочни влогове.
- 5) Ще отпуска заеми срѣчу залогъ на цен-
ни книги одобрени отъ Шконтовиятъ комитетъ.
- 6) Ще шконтрира всѣкакъвъ видъ срочни
обvezателства съ срокъ не по дѣлътъ отъ 4 месѣ-
ци и прѣдварително одобрѣни отъ шконтовия
комитетъ.
- 7) Ще прави размѣна на пари (сарафлъкъ)
гр. Плѣвенъ, 1 Юни 1897 год. 1—3

отъ УПРАВЛЕНИЕТО НА ДРУЖЕСТВОТО

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 1845

Подписаній Помощ. Сдѣб. Приставъ при Плѣв.
Окр. Сдѣб на III участъкъ на основание исполнител-
ний листъ подъ № 3089 отъ 3 Септември 1896 год.
издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мировъ Сдѣя въ полза
на Стоянъ Върбеновъ С-ие изъ гр. Плѣвенъ, срѣчу
Тодоръ и Въло Цѣнови изъ с. Махалата, за искъ
234 лева и 45 ст. и съгласно чл. чл. 1004—1037
отъ Гражданското Сдѣопроизводство, обявявамъ на по-
читаемата публика че слѣдъ 1 мѣсецъ отъ последното
двукратно обнародование настоящето въ в. „Плѣвенски
Гласъ“, ще продавамъ втори пътъ изложеній по доле
недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една къща находяща се въ с. Махалата въ
„долината махала“, при сжѣди: Петъръ Петковъ, лжака-
та и пътъ, съ дворъ отъ единъ декаръ и 5 ара, зем-
лянка съ двѣ отдѣлки, построена отъ прѣсть и дърв-
енъ материалъ, покрита съ слама и каль, дълга 23 м.
50 с. м. широка 3 м. 80 с. м. и висока 1 м. 75 с. м.
заедно съ една сая за добитъкъ отъ дървъ материалъ
и покрита съ слама, оцѣнена за 500 лева.

Продаваемъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде
първий наддавачъ.Желающи Г. Г. да наддаватъ и взематъ гор-
ниятъ имотъ могатъ да се явяватъ всѣкъ присѣтвенъ
день и работни часове въ канцеларията ми и наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 4 Юни 1897 год.

П. Сдѣб. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—2

№ 1846

Подписаній Помощ. Сдѣбентъ Приставъ при Плѣв.
Окр. Сдѣб на II участъкъ на основание исполнител-
ний листъ подъ № 2432 Плѣв. Окол. Мировъ Сдѣя
отъ 19 Юли 1896 год. въ полза на Стоянъ Върбеновъ & и Плѣвенъ на основание чл. чл. 1004—1037
отъ Гражданското Сдѣопроизводство обявявамъ че слѣдъ
единъ мѣсецъ отъ последното двукратно обнародование
настоящето въ мѣстнитъ вѣстникъ, ще продавамъ изложеній
по долу недвижимъ имотъ принадлежащъ на
дължника Димитъръ Дамяновъ отъ с. Махалата.

1) Една къща находяща се въ с. Махалата „Пи-
саровски пътъ“, съ дворъ 1 декаръ и 5 ара при сжѣ-
ди: Петъръ Дамяновъ, Цвѣтко Ценовъ, Писаровски
пътъ, Срѣдни Врѣхъ и Нано Геновъ, оцѣнена за 500
лева.

2) Нива Махленско землище, въ мѣстността
„подъ пътъ“, отъ 6 декара при сжѣди: Вълчо Гер-
говъ, В. Ивановъ и Димитъръ Илиевъ, оцѣнена за 135 л.

Продаваемъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде
първий колупачъ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ гор-
ниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣ-
къ присѣтвенъ день и работни часове да наддаватъ
гдѣто че имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките
книги относящи се по проданта

гр. Плѣвенъ 4 Юни 1897 год. 1—2

П. Сдѣб. Приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 1843

Подписаній пом. Сдѣб. Приставъ при Плѣв.-
ски Окръжъ Сдѣб на III участъкъ на основа-
ние исполнителни листъ подъ № 2425 отъ 19 Юли
1896 год. издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мировъ Сдѣя
въ полза на Стоянъ Върбеновъ С-ие изъ гр. Плѣвенъ,
срѣчу Лично Видоповъ изъ с. Комарево, за искъ
320 лева и др. и съгласно чл. чл. 1004—1028
отъ Гражданското Сдѣопроизводство съ настоящето си
обявявамъ че слѣдъ обнародванието му въ мѣстнитъ вѣ-
стникъ 1 мѣсецъ ще продавамъ на публиченъ търгъ
по втора продажба слѣдующиъ недвижимъ имотъ а
именно:

1) Нива находяща се въ мѣстността на с. Ко-
марево, називаема „Махленко“ отъ 5 декара и 9
ара, при сжѣди Видоль Цвѣтковъ, пътъ Нани Миха-
ловъ и Димитъръ Пановъ.

2) Нива въ сжѣщото землище въ мѣстността съ-
ща, отъ 8 дек. 2 ара при сжѣди: Тодоръ Константи-
новъ, Видоль Цвѣтковъ и отъ дѣвѣ страни пътъ.

3) Нива въ сжѣщото землище, въ мѣстността
„Торгъщата“ отъ 9 дек. 4 ара, при сжѣди: Видоль
Цвѣтковъ Нанѣо Първановъ, отъ две страни Велико
Видоловъ; и

4) Нива въ същото землище, въ мѣстността
„Стратилски долъ“ отъ 4 декара и 4 ара при сжѣ-
ди: Видоль Цвѣтковъ, Наню Янчо, пътъ и Иванъ
Мириновъ.

Продаваемъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде
първий наддавачъ.Желающи Г. Г. да купятъ горниятъ имотъ мо-
гатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣ-
венъ всѣкъ присѣтвенъ день и работни часове да
наддаватъ и прѣглеждатъ всичките книжи относящи се
по проданта.

гр. Плѣвенъ 4 Юни 1897 год.

Сдѣбентъ Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—2

№ 1908

Подписаній Помощ. Сдѣб. Приставъ при Плѣ-
венски Окр. Сдѣб на III участъкъ на основание ис-
полнителни листъ подъ № 2012 отъ 16 Мартъ п. н.
1897 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Сдѣб въ полза на
Гори-Плѣвенски Търговско Д-во „Съеди-
нение“ срѣчу Димитъръ Г. Руевъ и поръжителите му
Евстатий С. Славовски и Димитъръ Н. Железаровъ отъ
гр. Плѣвенъ, за искъ 1060 лева и др. разноски и
съгласно чл. чл. 1004, 1019 и 1025 отъ Гражданското
Сдѣопроизводство, обявявамъ на интересуващите се,
че слѣдъ 1 мѣсецъ отъ последното двукратно обна-
родование настоящето въ мѣстнитъ вѣстникъ, ще продавамъ
на публиченъ търгъ следующиъ имоти, а именно:

1) Една едноетажна къща въ гр. Плѣвенъ VII
кв. 7-05 м. дължина, 3-17 м. ширина и 1-10 м. височина,
създадана отъ прѣсть дървъ материалъ, паянта и
керпичъ, покрита съ керемиди съ мааза подъ цѣлата
къща създадана отъ камакъ, съ дворъ 530 кв. метра,
сжѣди: Миленко Марковъ, Симеона Юрданица, Бене-
минъ Цемахъ и Ихъ, оцѣнена за 750 лева.

Продаваемъ имотъ е и потекирналъ.

Желающи Г. Г. да взематъ участие въ търга
и купятъ горниятъ имотъ да се явяватъ въ присѣтвен-
ни дни и часове и наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 5 Юни 1897 год. 1—2

П. Сдѣб. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 2589

Подписаній Ив. А. Гърковъ Сдѣб. Приставъ при
Плѣвенски Окр. Сдѣб на I участъкъ на основа-
ние исполнителни листъ № 103 отъ 27 Януари 1893 г.
издаденъ отъ Плѣвенски Градъ Мир. Сдѣя въ полза на
Димитъръ Първановъ изъ г. Плѣвенъ срѣчу Христо
Илиевъ отъ сжѣди гр. за искъ 500 л. зл. заедно съ
лихвата имъ по 12% годишно отъ 3 Октомври 1892
год. до исплащанието и др. разноски и съгласно чл.
чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сдѣопроизводство
съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика,
че отъ денътъ на последното двукратно публикуване
настоящето въ мѣстнитъ вѣстникъ „Плѣ-
венски Гласъ“ и до 31 день т. г. ще продавамъ на
публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията
ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи дължниковъ недвижемъ
имотъ а именно:

1) Една нива въ Плѣвенското землище въ мѣстно-
стта „Витската Ялъ“ отъ около 16 1/2 дюл. при сжѣ-
ди: Димитъръ Кировъ и Димитъръ Бешковъ оцѣнена 285 л.

Продаваемъ имотъ е собственъ на дължника и
не е заложенъ никому.Наддаванието ще почне отъ първия присѣтвенъ
день и работни часове да наддаватъ гдѣто че
имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжи
относящи се по проданта.

гр. „Срѣдни върхъ“, отъ 8 декара, при сжѣди: Кон-
стантинъ Тошовъ, Панталея Дамяновъ отъ дѣвѣ страни и
Лично Петровъ;

2) Нива сжѣщото землище, отъ 9 декара, при сжѣ-
ди: Димитъръ Константинъ Пеновъ, Петко Андрѣевъ
и пътъ;

3) Нива сжѣщото землище, мѣстността „Тиновъ
брѣстъ“, отъ 7 дк. 9 ара, при сжѣди: Константинъ
Пановъ, Марко Томовъ, Плѣшовъ и Гековъ;

4) Нива сжѣщото землище, въ мѣстността „подъ бре-
ста“ отъ 8 дек., 7 ара, при сжѣди: пътъ, празнико мѣсто,
Пано Митовъ и Константинъ Пановъ;

5) Нива въ сжѣщото землище, въ мѣстността „подъ
лозята“ отъ 14 дек. 4 ара, при сжѣди: Константинъ
Тошовъ, Яни Ивановъ, Константинъ Пановъ.

6) Нива въ сжѣщото землище, въ мѣстността „Задъ
лозята“ отъ 4 декара и 8 ара, при сжѣди: Константи-
нъ Тошовъ, Маринъ Николовъ, Занко Лукановъ, Кон-
стантинъ Пановъ и пътъ;

Продаваемъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието почнува отъ първоначална цѣна ко-
ято даде първий наддавачъ.Желающи Г. Г. да взематъ участие въ търга
свободни ще бѫдатъ само въ присѣтвенни дни и
работни часове да приглеждатъ книжи по проданата
и наддаватъ.

Плѣвенъ, 4 Юни 1897 год. 1—2

П. Сдѣбентъ: М. П. Марчевъ

№ 2321

Подписаній Петъръ Д. Въловъ Пом. Сдѣб. Приставъ
при Плѣвенски Окр. Сдѣб на основание исполнителни листъ № 470 отъ 27 Май 1896 год. издаденъ отъ
доп. Плѣвенски Мировъ Сдѣя въ полза на Геор. Ив.
Узуновъ поверенъ на дружеството „Надежда“ въ гр. Плѣвенъ
за искъ 774 л. 15 ст. заедно съ лихвата имъ по 10%
годишно отъ 189... год. до исплащанието и други сжѣ-
бени и по водение на дѣлъто разноски и съгласно чл.
чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сдѣопроизводство
съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика,
че отъ 25 Май 1897 год. и до 31 день т. г. ще про-
давамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ кан-
целарията ми слѣдующи дължниковъ недвижими имоти,
а именно:

1) 1/6 Часть отъ една къща отъ дѣвѣ стайн единъ
мутафакъ и сайдантъ подъ единъ покривъ, покрита съ
кермиди отъ прѣсть, дървъ материалъ дължина 10
метра на широчина 7 метра и висока три мегра, съ
дворно място 1944 квадр. метра отъ къмъ улицата
двора незаграденъ находяща се въ 7 кв. гр. Плѣвенъ
за искъ 167 л.